

Der kommer en række insinuationer om, hvad Socialdemokratiet kunne tænke sig, og herunder nævnes det, at skatterne blev øget 115 gange under den tidligere regering. Men der skete rent faktisk det – og det glemmer statsministeren at sige, hver gang spørgsmålet omtales – at der var lige så mange skatter, som blev lempet, herunder ikke mindst personskatten, og det stemte statsministerens parti jo imod. En lempelse af personskatten på omkring 15 mia. kr. var Venstre lodret imod her i Folketingssalen.

Hvis vi skal have den polemik, er det også o.k., men det er faktisk ikke det, spørgsmålet drejer sig om. Det er typisk for statsministeren, at statsministeren prøver at tale om helt andre ting end dem, der bliver forelagt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen det sidste skyldes jo, at hr. Jens Peter Vernersen stiller et spørgsmål om noget, der ikke eksisterer, så et eller andet skal man jo snakke om.

Jeg vil så bare sige til hr. Jens Peter Vernersen, at jeg overlader ganske trygt til skatteborgerne selv at vurdere, om skatten steg eller faldt i den tid, hr. Jens Peter Vernersens parti var i regering. Den steg 115 gange, og jeg tror, de fleste følte på tegnebogen, at den steg, og den steg, og den steg. Jeg overlader trygt til borgerne selv at vurdere, hvem der har ret i den sag.

Så til hr. Henrik Sass Larsen, som stiller et meget relevant spørgsmål, nemlig om regeringen vil påse, hvad der sker i kommunerne: Ja, selvfølgelig. Det vil vel være sådan – det må man i hvert fald gå ud fra – at hvis der over en bredere front skulle indføres brugerbetaling i kommuner og amter, ville det kræve en lovgivningsmæssig hjemmel. Det fremgår i øvrigt meget klart af regeringens papirer om skattestop, hvordan det skal foregå, nemlig at hver krone, der måtte komme ind, skal gå til lettelse af andre skatter og afgifter.

For det andet vil regeringen kun være med til det på områder, hvor borgeren har et frit valg. Selvfølgelig er det ikke udelukket, at der på et eller andet tidspunkt i fremtiden kan komme noget brugerbetaling, forudsat at pengene går til at lempe andre skatter og afgifter krone for krone, og forudsat at borgeren har et frit valg. Men regeringen har ikke sådanne aktuelle planer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2251

5) Til statsministeren af:

Jacob Buksti (S):

»Hvordan vurderer statsministeren den stigende inflation set i lyset af regeringens målsætninger for år 2010, og hvordan vil statsministeren i lyset heraf sikre, at målsætningerne fastholdes?«

Jacob Buksti (S):

Som et resultat af den tidligere regerings politik overtog statsministeren og den nuværende regering jo et Danmark med en af de stærkeste økonomier i verden. Overskud på betalingsbalancen, overskud på de offentlige budgetter og lav og faldende ledighed.

Men nu ser vi, bl.a. med den seneste økonomiske redegørelse fra Finansministeriet her i maj, at advarselsslamperne er ved at blive tændt. Vækstpotentialet er ikke ret stort og samtidig begrænset, der er kapacitetspres, inflationen stiger, og risikoen for, at den vil stige yderligere, forstærkes. Situationen er altså, at statsministeren og regeringen står i en situation, hvor der også med regeringens vækstpolitik er alle mulige chancer for, at inflationen kommer til at stige, og hvis inflationen stiger, undergraver det selve den målsætning, som regeringen har erklæret sig enig i, nemlig 2010-målsætningen.

Hvordan vurderer statsministeren situationen, og hvad vil statsministeren i givet fald gøre for at sikre, at 2010-målsætningen overholdes?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er ikke noget i de nye inflationstal, der giver anledning til bekymring vedrørende muligheden for at overholde målsætningerne i 2010-fremskrivningen.

I den seneste økonomiske redegørelse fra maj skønnes inflationen at blive godt 2 pct., helt præcis 2,2 pct., i 2002. Det svarer til det forventede niveau i eurolandene, og det er jo det, der er det afgørende: ligger vi over eller under, eller hvordan ligger vi? Vi ligger på niveau med eurolandene.

Kl. 13.30

Så kan jeg da i øvrigt sige til hr. Jacob Buksti, at hr. Jacob Buksti da må glæde sig over, at det går stadig bedre med inflationen. I den tid, hvor hr. Jacob Bukstis parti havde regeringsmagten, og hr. Jacob Buksti var minister, var den årlige inflation jo faktisk højere. I 2000 var inflationen 3 pct., i 2001 var inflationen 2,4 pct., og nu er den altså faldet til 2,2 pct., så det går stadig bedre.